

udvikle og hjælpe erhvervslivet på vej her i landet. Så jeg synes ikke, at den nye skatteordning skal skræmme SF væk fra at være med til et bredt flertal om den nye indretning af VækstFonden.

Men jeg vil gerne vende tilbage til det spørgsmål, som jeg rejste i mit første indlæg. Erhvervsministeren kom i sine udmærkede svar ind på en række af de støtteordninger, som fortsat er til rådighed for virksomhederne; men der er noget, jeg gerne vil have nærmere præciseret.

Mit spørgsmål gik i al enkelthed ud på, om ministeren kunne finde en løsning for de virksomheder, som indtil 1. januar havde mulighed for at benytte sig af initiativkaution, og som ikke er iværksættervirksomheder, men som i den øjeblikkelige markedssituation måske har mulighed for at udvikle sig ekstra, men ikke kan få finansieret deres projekter, fordi der er en vis form for risiko i det, som man ikke kan få bankerne til at medvirke til, uden at der ligger en anden form for garanti bag. Jeg vil blot spørge erhvervsministeren, om hun er indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet kan finde en løsning for den type af virksomheder, som jeg her peger på.

Afslutningsvis vil jeg gerne her i min korte bemærkning understrege, at der ikke er tale om forligsstof i denne sammenhæng. Der er ikke et enkelt parti eller flere partier i Folketinget, som har en speciel vetoret over for indretningen af denne lovgivning. Men fra Socialdemokratiets side ser vi gerne, at så mange som muligt af Folketingets partier deltager i en fælles løsning og vedtagelse af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er en lille bemærkning til fru Sonja Mikkelsen. Når man nu i fællesskab arbejder for en sag og overgiver sig og bøjer sig mod hinanden og møder hinanden i en sag som VækstFonden, hvorefter den ene af de medvirkende parter ændrer fonden bagefter uden at tale med de andre, vil jeg gerne sige, at det i hvert fald ikke ville se så pænt ud. Jeg ved ikke, hvilke ord man vil bruge, men det ligner et forligsbrud, ikke? Så langt vil jeg gerne gå med ordene.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Kai Dige Bach, at det jo netop er under førstebehandlingen, vi taler sammen om tingene og forsøger at finde frem til

en fælles forståelse, og der er da ikke besluttet noget på forhånd af den grund.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Det kan jeg helt tilslutte mig. Forligsbrud eller ej, forlig eller ej, det skal jeg ikke blande mig i – det er før min tid. Bare ordet »forligsbrud« får det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig. Så det ønsker jeg i hvert fald ikke at bidrage til. Men om det nu er det eller ej, er jeg fuldstændig enig med fru Sonja Mikkelsens betoning af, at vi har en mindretalsregering, der fremsætter nogle lovforslag. Jeg ville gerne have haft tid til at drøfte dette her med fru Pernille Sams, og jeg burde måske have været opmærksom på de specielle aktier, der er fra konservativ side i sagen. Men sket er sket, så lad os nu samle det op under udvalgsbehandlingen og i det forløb, vi i øvrigt skal have i de kommende måneder.

Jeg tror ikke, der er nogen herinde, der ikke betragter hr. Kai Dige Bach som noget af det mest jordbundne og fornuftige. Vi kan være uenige om mange ting, men hr. Kai Dige Bach plejer ikke at svinge sig op til noget mytologisk eller mytisk eller mystisk. Jeg forstår ganske enkelt ikke, at det skal være så utrolig suspekt – jeg ved godt, at Dansk Industri synes det, men det er der til gengæld 2-3 andre erhvervsorganisationer der bestemt ikke synes – at Erhvervsministeriet har én repræsentant i denne bestyrelse – jeg fik ikke slået efter, om det var 7 eller 9. Jeg mente, det var 9, men lad det ikke komme an på det, det finder vi nok ud af – men altså at vi har en enkelt repræsentant, der i helt specielle, principielle sager kan forelægge det for Erhvervsministeriet. Der er ikke tale om, som fru Pernille Sams bliver ved med at sige, at jeg eller den siddende minister skal sidde og administrere.

Men lad os nu diskutere det videre. Der er lige præcis de argumenter fra min side for det, som jeg har redegjort for i dag, absolut ikke andre. Der er de tre, som jeg har sagt: Et forsøg på at koordinere lidt med de andre erhvervsfremmeordninger, så man ikke risikerer, at én partner i et projekt går i VækstFonden og får ja, mens de to andre partnere i samme projekt får nej. Det ville være en dårlig idé. Hvis det ikke spiller ordentligt sammen, skal vi nok få noget at høre fra erhvervslivet om manglende koordinering, og hvad der i øvrigt er af muligheder. Det er det ene.

Det andet er analogiseringen til alle andre organer, vi har. Og det er som sagt ikke mig, der